



Pastor Chris

23/08/2009

DE OPLOSSING STAAT VANACHTER IN HET BOEK: Deel 8 (Openb.2:12-29)

Welkom bij 'The River' hier in Hasselt. Wij zijn blij dat jullie hier allemaal konden zijn. Ook van harte welkom aan alle bezoekers. Mag de Heer jullie zegenen, bemoedigen, vertroosten en antwoord geven op alle vragen die ons vandaag bezighouden.

Laat ons onmiddellijk van start gaan. Vandaag lezen we in het boek **Openbaring 2:12-17**. **12 En schrijf aan de engel der gemeente te Pergamum:**

Het voorvoegsel '**per**' zoals dat voorkomt in woorden als pervers betekent 'niet', 'tegengesteld' 'afkeurend', 'laakbaar', 'verwerpelijk'. Het achtervoegsel '**gamos**' zoals het voorkomt in woorden als monogamie en bigamie betekent 'huwelijk'. Pergamum betekent dan niets anders dan een 'fout huwelijk' een 'verkeerd', 'laakbaar' of 'verwerpelijk huwelijk'. Dergelijke beschrijving past perfect bij de kerk die op gang kwam na 312A.D.

De laatste vreselijke Romeinse dictator die op beestachtige wijze de jonge christelijke kerk vervolgde, was gestorven en nu begon de strijd om de heerschappij van het Romeinse imperium. Om aan de macht te

komen bereidde een jonge kerel een grote veldslag voor. Volgens de **legende** zag deze kerel een kruis in lucht en hoorde hij een stem die sprak, "De overwinning is in dit teken". Als gevolg van wat hij zag en hoorde, viel Constantijn op zijn knieën en werd hij een wedergeboren christen. Volgens de **geschiedenis** echter, het ware verhaal was dat de vijand veel sterker en meer soldaten had dan hijzelf. Maar Constantijn had opgemerkt dat de christenen in geen enkel leger dienden. Hij dacht dat wanneer hij zich tot het christendom zou bekeren als deze potentiële soldaten zijn zijde zouden kiezen. En inderdaad, de christenen sloten zich bij hem aan.

Flavius Valerius Aurelius Constantinus^[2] (Naissus, 27 februari ca. 280^[1] - Ancyrona, 22 mei 337), bekend als **Constantijn I de Grote**, was keizer van Rome. In juli 306 werd hij door zijn troepen uitgeroepen tot imperator en Augustus. Maar pas vanaf 308 werd hij als zodanig erkend. Door zijn militaire overwinningen zou hij een steeds groter deel van het Romeinse Rijk gaan regeren tot hij vanaf 324 alleenheerser werd over heel het uitgestrekte Romeinse Rijk. Hij is vooral bekend als de eerste Romeinse keizer die zich zou hebben uitgesproken voor het christendom (de zogenaamde Constantijnse wende rond 313), want door zijn ondertekening van het edict van Milaan maakte hij een definitief einde aan de christenvervolgingen (die hadden plaats gevonden onder Decius, Diocletianus en Galerius).

In de Byzantijnse liturgische kalender, gevolgd door de Oosters-orthodoxe Kerk en Oosters-katholieke Kerken met Byzantijnse ritus, zijn zowel Constantijn als zijn moeder Helena opgenomen als heiligen. Hoewel hij, anders dan een heel aantal andere Constantijnen, niet is opgenomen in de Latijnse lijst van heiligen, wordt hij in de Westerse kerktraditie geëerd met de titel "de Grote" voor zijn bijdrage aan het christendom.

Maar het werd een ongekende flop. Als gevolg van het tolerantie-edict van Milaan dat de vervolgingen op de christenen verbood, werd het christendom de officiële religie van Rome. Niet lang daarna werd het een wet dat alle baby's christelijke gedoopt dienden te worden. De Christenen kwamen inderdaad aan de macht maar er werden enorm veel compromissen gesloten met de heidense priesters en de tradities van Rome. Er werd als het ware een huwelijk gesloten tussen het christendom en de heidense afgodendiensten. Neem nu bijvoorbeeld

de geldstukken. Op de ene zijde staan christelijke symbolen terwijl er op de andere zijde beeltenissen van de zonnegod staan. 'Laten we elkaar halverwege ontmoeten', dat was de strategie van Constantijn. Laat ons van elk een beetje nemen. Vanaf 313 A.D. tot 600A.D. werkten staat en kerk samen als een politiek machtsblok. Het resultaat was dat de kerk heel snel verbleekte en haar kracht en puurheid verloor, iets waar ze vandaag de dag nog steeds niet van is hersteld!

Dit zegt Hij, die het tweesnijdende scherpe zwaard heeft: 13 Ik ken uw werken en Ik weet, waar gij woont, dáár waar de troon des satans is;

Volgens de Griekse mythologie was Pergamum de geboorteplaats van Zeus. Ter ere van Zeus stond er in het midden van de stad een enorm gebouw van wel 50 meter hoog. Johannes noemt deze plaats van aanbedding de troon des satans.

en gij houdt vast aan mijn naam en hebt het geloof in Mij niet verloochend, ook niet in de dagen van Antipas, mijn getuige, mijn getrouwe, die gedood werd bij u, waar de satan woont.

Tertullius de geschiedschrijver vertelt ons dat Antipas, een tandarts, omwille van het feit dat hij zijn geloof niet wilde afzweren in kokende olie werd gebakken.

14 Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren.

Herinner u het verhaal van Bileam. Toen Bileam door de Moabitische Koning Balak gevraagd werd om een vloek uit te spreken over het volk van Israel, verbood God de profeet om mee te gaan en het volk te vervloeken. Maar ondanks dat ging Bileam toch op weg en na een korte discussie met zijn ezel, komt hij aan op de heuvel die neerkijkt op het kamp van de Israëlieten. Nadat hij drie maal geprobeerd heeft om het volk te vervloeken, realiseerde hij zich dat hij niet in staat was

om het volk te vervloeken en ging hij over op plan B. Wanneer de Moabitische vrouwen de mannen van Israel zouden kunnen verleiden, dan kunnen de vrouwen hen tot het aanbidden van andere goden brengen en op die manier brengen zij de vloek op zichzelf. Breng iets anders binnen om iemand van de kern van de zaak af te houden. Leidt hen af van wat werkelijk belangrijk is. Hou hen bezig met allerlei andere zaken dan die zaken die werkelijk van levensbelang zijn. Dat is de leer van Bileam en dat is de leer van Pergamum, een verwerpelijke huwelijks met de wereld! Het sluiten van compromissen, het eten van twee walletjes, een oog dichtknijpen, en noem maar op ...

15 Zo hebt ook gij sommigen, die op gelijke wijze aan de leer der Nikolaiëten vasthouden.

De kerk van Pergamum promoveerde niet alleen een huwelijk tussen kerk en staat maar zij waren ook vol van de Nikolaiëten – de priester, de pausen en al die mensen die denken dat ze geen fouten maken, zij die zichzelf uitroepen tot onfeilbaren.

16 Bekeer u dan; maar zo niet, dan kom Ik spoedig tot u en Ik zal strijd tegen hen voeren met het zwaard mijnsmonds.

Hoe weten we wie dat wie is? Hoe ontdekken we wie 'hen'zijn? We leven tenslotte in een wereld die vol is van de Pergamum strekking, neiging, stroming. Pergamum is overal! Neem het Woord Gods als fundament. De schrijver van het boek Hebr. stelt, "12 Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten;" (**Hebr.4:12**).

17 Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, ...

Het Pergamum concept was een mengeling van politieke macht en religieuze mystiek. Maar het interessant om te zien welke zaken God beloofd aan hen die deze neiging overwinnen ...

hem zal Ik geven van het verborgen manna,

Het brood van de hemel, het brood waar je geen honger meer van krijgt, alleszins niet naar zaken van de wereld. Het brood dat God geeft verzadigd, vult zodat we niet meer naar andere dingen hunkeren.

en Ik zal hem een witte steen geven

In de tijd van Johannes stemden de mensen met behulp van stenen. Een zwarte steen betekende 'neen', een witte steen betekende 'ja'. Dus, Jezus zegt hier dat wanneer we wegdraaien, wanneer we ons bekeren van heidense gebruiken en praktijken, wanneer we het nalaten steeds maar weer compromissen te sluiten met de wereld en wanneer we wegdraaien van de Pergamum-mentaliteit, dan geet ik u een witte steen of anders gezegd, dan ben je niet meer schuldig bevonden, je bent gerechtvaardigd, je bent vrij.

en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Er staan veel mensen in de Bijbel die een nieuwe naam gekregen hebben. Het is een teken van speciale affectie, van een speciale liefde tussen God en zijn schepping. Ook wij krijgen op een dag een nieuwe naam.

Maar we moeten oppassen voor die Pergamum mentaliteit. Misschien willen we wel het politieke landschap in dit land zien veranderen (Ik denk aan sommige christelijke politieke partijen), misschien willen we wel graag onze stem verheffen tegen al het onrecht, politiek, sociaal, economisch, tegen de criminaliteit, tegen het onrecht, misschien dromen we van christenen in het parlement en in de regering om zo uiteindelijk onze agenda te realiseren. Vrienden, de geschiedenis leert ons dat er rare dingen gebeuren wanneer kerk en staat het bed met elkaar delen. Als we ervan overtuigd zijn dat de sleutel tot een betere

samenleving te vinden in het zich politiek engageren in de naam van Jezus Christus, dan maken wij dezelfde fout als in de dagen van Constantijn en Pergamum. Laten wij toch opletten. Laten wij ons focussen op het Koninkrijk, mag onze passie altijd Jezus Christus zijn. Blijf trouw aan het Woord van de Heer en God zal je zegenen met het manna uit de hemel, de witte steen van kwijtschelding en goedkeuring en een nieuwe troetelnaam die zijn liefde voor je uitdrukt.

Op Patmos gaf de Heer Johannes het bevel om zeven brieven te schrijven aan de respectievelijke kerken in Klein Azie. Maar klaarblijkelijk hebben ze die brieven niet ontvangen of er niet op gereageerd. Want als we vandaag naar die streek in Klein Azie kijken dan zien we een van de donkerste geestelijke plekken in de wereld. Mag God ons genadig zijn dat we deze boodschap niet zomaar naast ons neerleggen maar er werkelijk zullen naar gaan leven.